

Timme efter timme. Viktoria Lindqvist från Örebro går den treåriga dansutbildningen på Balettakademien i Stockholm. Den 15 maj kommer hon och resten av avgångsklassen till Hjalmar Bergmanteatern på turné för att ge sin avslutningsföreställning "Epilog", med bland annat det stycke av Charlotta Öfverholm som repeteras här steg för steg.

Bilder: Urban Århammar

Har lärt sig hantera sig själv

Viktoria Lindqvist kommer hem med Balettakademiens "Epilog"

För att bli professionell dansare är det mentala arbetet minst lika viktigt som det fysiska. Det vet örebroaren Viktoria Lindqvist som går ut Balettakademien i vår och kommer hem till Örebro med avslutningsföreställningen "Epilog".

När Örebro Tidning kommer på besök till Balettakademien i Stockholm är det egentligen påsklov. Men det märks inte. För i replokalen nöter eleverna i avgångsklassen verkligen in nummer efter nummer inför sin stora avslutningsturné "Epilog". Just den här dagen är det koreografen Charlotta Öfverholm som drillar gruppen in i minsta detalj. Den grupp som örebroaren Viktoria Lindqvist ingår i, vilket också är en anledning till att föreställningen "Epilog" kommer att ges i Örebro under turnén.

– Det var på Hjalmar Bergman-teatern som jag första gången såg ett stycke av koreografen Johan Inger och nu ska jag stå på den scenen och göra ett stycke av Johan Inger. Det är som att det var där allt började och nu kommer jag tillbaka och får göra det själv. Det är en väldigt speciell känsla. Det känns stort på något sätt, säger Viktoria Lindqvist eftertänksamt.

Nu har Viktoria kämpat i de tre åren på Balettakademien plus ett förberedande år för att bli professionell dansare. Men det valet har inte alltid varit självklart för henne.

– Det började med att jag höll på med gymnastik och när jag skulle jag välja gymnasium visste jag verkligen inte vad jag skulle välja, men så gick jag och en kompis på ett öppet hus på Karolinska skolan och ja... Det bara blev så för jag tänkte att det kan ju vara kul att dansa, minns Viktoria med ett skratt.

– Och det var kul. Folk frågade mig hela tiden "Vill du bli dansare?" men jag tänkte "Nej, gud det ska jag inte bli". Det var först tredje året som jag tänkte att "Ja, men det här. Det är det här jag ska göra så klart". Vi hade väldigt bra lärare på gymnasiet. De var väldigt bra på att motivera.

Något direkt danspåbrå har Viktoria inte.

– Inte just dans men min mamma är utbildad cirkusartist och min farmor höll på med gymnastik och hon har stöttat mig jättemycket. Speciellt i början när jag flyttade hit till Stockholm var hon ett starkt stöd.

Just att farmor och andra som inte kan ta sig till Stockholm för att se "Epilog" ska få ta del av föreställningen är en av de viktigaste sakerna med turnén för Viktoria.

– Det kommer säkert att komma mycket folk som inte är vana att se dans, folk som kommer för att de känner någon och det är jättekul. Jag vill ju att fler människor ska upptäcka dansen. Det kanske inte är den mest lättillgängliga konstformen, men den ger så mycket och det vill man ju förmedla så att andra ska upptäcka det.

Men det går ju inte att se hur mycket jobb ni har lagt ned, till och med nu på lovet, när man ser den färdiga föreställningen?

– All gråt och all svett, allt blod, skrattar hon. Ju längre jag själv har varit inblandad i repetitionsarbetet desto mer kan jag, när jag går och ser en annan föreställning, uppskatta den eftersom jag vet hur mycket jobb, hur mycket tid de har lagt ned. Så även om det kanske inte var en så bra föreställning så vet man att de har jobbat jättehårt och det applåderar man. Man måste verkligen gilla att jobba i det här yrket.

Har utbildningen annars varit det du trodde den skulle vara?

– Det har varit mycket mer jobb, mycket tuffare än vad jag trodde. Mycket mer mentalt arbete. Det är ju toppar och dalar, så man får lära sig att hantera sig själv. Det har varit en resa med allt vad det innebär. Det är klart att det funnits stunder när jag bara velat leva ett normalt liv, eller hur man ska säga, men jag kommer alltid tillbaka till det här.

– Vi har haft både fysiska och teoretiska klasser. Näringslära, lite anatomi, mental träning. Vi har haft teater, akrobatik, improvisation. Ja, och så har vi förstås alla dansämnen – balett,

jazz, modern. Det har varit väldigt mycket, det är en väldigt bred utbildning så man hinner prova på det mesta.

Vad är det då hos Viktoria Lindqvist som har gjort att hon orkat ta sig genom hela utbildningen? Vad är det för styrkor hon hittat hos sig själv? Viktoria skrattar till igen, men efter att ha funderat en stund så hittar hon ändå några avgörande faktorer.

– Man kan inte gå här i tre år för att det är kul att dansa, utan man måste ha ett driv. Det låter klyschigt att säga så men man måste ha ett större mål än att bara få dansa lite, för det kan man göra på kvällarna i så fall. Jag är väldigt motiverad till det här och jag har på något plan bara bestämt mig för att jag ska klara det. Det finns inget annat som jag ens har funderat på att jag ska bli eller att jag ska hålla på med. Jag dras inte till något annat. Jag är väldigt driven och om det är något jag vill så ger jag hundra procent.

Viktoria Lindqvist är medveten om att hon inte satsat på världens lättaste yrke att etablera sig inom,

men har valt att försöka att inte tänka för mycket framåt utan att vara i nuet.

– Det är klart att jag har funderat på det, men jag har lagt fokus på skolan och all energi på det jag gör just nu för att få ut så mycket som möjligt. Speciellt inför turnén, för att göra ett så bra jobb som möjligt. Så får jag ta det andra sedan.

Men det intensiva arbetet inför turnén har ändå gjort att Viktoria Lindqvist fått ett tydligare intryck av vad det innebär att vara proffsdansare. Och det är just dansare hon vill vara, helst inom den moderna dansen. Koreografi har hon inte ägnat sig åt så mycket.

– Det jag märker är att det är det här jag tycker är roligast, att repetera och stå på scenen så klart. Det är det allra bästa med dansen. Jag har inte utforskat koreografin så mycket. Jag har kommit fram till att det är dansare jag vill bli. Ett verktyg för andra som brinner för koreografi.

"Epilog" ges på Hjalmar Bergman-teatern den 15 maj.

Urban Århammar

